

Han blev stødt ud paa samme hensynsløse Maade som hans Ministerkolleger blev i 1920, og som Tak for det Arbejde, han havde gjort gennem mange Aar som vore Landsmænds ufortrødne Talsmand under Fremmedherredømmet, satte Venstrepressen endogsaa under Debat, om han ikke skulde have en Skamstøtte sammen med andre Medlemmer af Ministeriet Zahle som Belønning for, hvad han havde udført. Jeg tror derfor ikke, man skal vente sig, at der fra Venstrehold skulde blive nogen Tilslutning til nogen Nydannelse i Politik nede i Aabenraa.

Foreløbig tror jeg, vi maa være forberedte paa, at vi skal slide yderligere med de Regeringspartier, vi har. Om det bliver en Maaned eller 2 eller et halvt Aar, er i og for sig ikke Sagen, om end adskilligt ligger saaledes her i Landet, at man maa ønske dem bort hellere i Dag end i Morgen. Men foreløbig har Regeringen faaet Pusterum.

Det konservative Folkeparti har overfor Offentligheden givet det Udseende af, at nu havde man mere Tag i Regeringen end tidligere, nu var Regeringen blevet mere afhængig, og dette skulde give sig Udslag i en for Landet mere heldbringende Politik, end den, det saakaldte borgerlige Samarbejde hidtil har ført til. Jeg tror, man her vil forregne sig. Jeg venter mig ikke noget positivt som Resultat af Samarbejdet under det nye Ministerium Neergaard. Jeg tror, man maa regne med, at vel er Venstre blevet mere afhængig af det konservative Folkeparti, end det hidtil har været, men denne Afhængighed vil i nok saa høj Grad give sig Udslag i det negative som i det positive. I Fremtiden vil det mere blive det konservative Partis Førers, Hr. Piper, Parole, der bliver det afgørende, nemlig, at hvad man ikke kan enes om, det lader man ligge. Vi gaar ind til en gold Periode under det borgerlige Samarbejde. Hvert Lovforslag, som det konservative Folkeparti har den mindste Uvillie imod, vil blive henlagt.

Derimod tror jeg ikke, at det konservative Folkeparti vil evne under nogen Form at aftvinge Venstre noget som helst i Retning af en mere forstaaende Stilling overfor Erhvervskrisen end den, Venstre hidtil har indtaget. Derom vidner da navnlig den

Tale, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup holdt. Den var en Udfordring ikke blot overfor os, men ogsaa overfor det konservative Folkeparti, en tydelig Tilkendegivelse til dette om, at alle dets Forhaabninger vil blive til Skamme; de vil intet som helst faa ud af det. Venstre vil nu som før stille sig paa det Standpunkt, der kendetegnes ved den Stilling, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og indenfor Regeringen den højtærede Landbrugsminister hidtil har indtaget.

Man ser ogsaa af Bankaffærens Udvikling, at det konservative Folkeparti intet evner at gennemføre. Det konservative Folkeparti har svigtet Industriens Krav, har svigtet Erhvervenes Krav om Hjælp fra Staten i en Nødgangsperiode, vi ikke i mange Aar har været Vidne til. Men det konservative Folkeparti har ogsaa svigtet selve Moralen, Moralens Vogtere er gaaet til Siden og har givet Moralen en god Dag for sammen med Venstre at bevare Magten. Efter at det blev bekendt, at Statsministeren havde være med til den 9. Juli at give det danske Folk en urigtig Fremstilling af, hvordan Forholdene vedrørende Landmandsbanken, Nationalbanken og Staten var, rejste der sig en Storm af Vrede indenfor det konservative Folkeparti. Nu skulde der renses ud. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller samledes med en lille Flok af sine Vælgere ovre i „Fruens Bøge“ ved Odense og holdt en Tale, som hensatte dem i den Tro, at nu groede der en helt ny Tid op for Danmark. Det ærede Medlem sagde, at nu skulde de springe over Klingen, som havde vildledt Nationen, som havde været med til at pynte uden samtidig at garantere. Han talte om en højtstaaende Embedsmand, Overformynderen; han bliver afskediget, sagde det ærede Medlem, det var en fastslaaet Kendsgerning, og, sagde han, naar Overformynderen bliver afskediget, hvad vil man saa sige, naar ikke ogsaa selve Statsministeren bliver afskediget.

Ja, jeg tror, at Folket, hvis man afskedigede Overformynderen og ikke samtidig selve Statsministeren, vilde sige, at man havde gjort Uret. Men hvad vil Befolkningen sige, naar man nu ikke afskediger nogen af dem, men lader det blive ved det gamle, idet det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og alle hans til Trods for, at